

Dosar nr. 1-4727/2019
1-19192905-12-1-04122019

SENTINȚĂ
În numele legii

22 iulie 2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Stella Bleșceaga
Grefier Varvara Apostol

cu participarea:

Procurorilor Marin Copeciuc
Apărătorului inculpatului Iurie Sidlețchi

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Bolganschi Iulian *****, născut pe *****, IDNP *****, originar și domiciliat în r-nul *****, s. *****, divorțat, neangajat în câmpul muncii, cu un copil minor la întreținere, cu studii medii incomplete, cet. al Rep. Moldova, nesupus militar, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, cu antecedente penale, fiind anterior condamnat prin:

- *sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 iulie 2016, în dosarul penal nr. 1-1162/2016, în baza art. 27 și 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, suspendată condiționat conform art. 90 din Codul penal, pe un termen de probă de 2 ani;*
- *sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 13 septembrie 2017, în dosarul penal nr. 1-523/2017, în baza art. 187 alin. (2), lit. e) și f) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse prin prisma art. 79 Codul penal, sub formă amendă în cuantum de 400 de unități convenționale;*
- *sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018, în dosarul penal nr. 1-1458/2017, în baza art. 187 alin. (2), lit. f) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă*

de închisoare pe un termen de 5 ani, iar conform art. 85 din Codul penal, prin adăugarea parțială a pedepsei neexecutate stabilite prin sentința din 15 iulie 2016, fiind stabilită o sancțiune definitivă cu închisoare pe un termen de 6 ani;

- sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 ianuarie 2019, în dosarul penal nr. 1-172/2018, în baza art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, iar conform art. 85 din Codul penal, prin adăugarea parțială a pedepsei neexecutate stabilite prin sentința din 15 iulie 2016, fiind stabilită o sancțiune definitivă cu închisoare pe un termen de 4 ani,

- sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 iulie 2021, în dosarul penal nr. 1-4921/2019, în baza art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 9 luni, iar conform art. 85 din Codul penal, prin adăugarea parțială a pedepsei neexecutate stabilite prin sentința din 23 noiembrie 2018 și sentința din 28 ianuarie 2019, fiind stabilită o sancțiune definitivă cu închisoare pe un termen de 5 ani;

- sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 august 2021, în dosarul penal nr. 1-445/2018, în baza art. 186 alin. (2), lit. d) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 190 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 4 decembrie 2019 – 22 iulie 2022.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

constată:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Bolganschi Iulian *******, la data de 10 noiembrie 2019, aproximativ la ora 5 și 30 min., având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, aflându-se în fața marketului „Olimpiacos” amplasat în mun. Chișinău, pe str. Ion Creangă, 2, iar manifestând un comportament viclean, a intrat în discuție cu Bordian Andrei, după care folosindu-se de încrederea dobândită, sub pretextul efectuării unui apel telefonic, a profitat de faptul că a fost lăsat fără supraveghere și a însușit telefonul mobil de model „Samsung A70”, cu numărul de

IMEI-1: *****și IMEI-2: *****, de culoare neagră, în valoare de 11 000 lei, în care era inserată cartela SIM cu nr.*****, după care cu telefonul mobil a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Bordian Andrei o daună materială considerabilă în valoare totală de 11000 lei.

1.2. Prin acțiunile sale intenționate, *Bolganschi Iulian* a comis infracțiunea conform încadrării juridice prevăzute la art. 190 alin. (1) din Codul penal – „escrocheria”, adică *„dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile”*, încheierea actului juridic fiind determinată de comportamentul dolosiv al acestuia.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată preliminară din data de 16 iunie 2022, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul *Bolganschi Iulian* a înaintat personal o cerere olografă autentică, prin care a solicitat examinarea cauzelor penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și că nu are obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date (f.d.134).

Apărătorul *Iurie Sidlețchi*, care acționează în interesele inculpatului, în baza mandatului avocațial nr. *****din 29 noiembrie 2019 (f.d.52), a susținut admiterea cererii înaintate de inculpat și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Subsecvent, procurorul *Marina Copeciuc* nu a înaintat obiecții în privința cererii.

2.2. Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată se trece la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

2.3. Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că înscrisul inculpatului *Bolganschi Iulian* prin care recunoaște faptele incriminate cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul, beneficiind de capacitate de exercițiu deplină, a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheierea protocolară din 16 iunie 2022 cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

2.4. În acest sens instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra* cât și de faptul că partea vătămată și avocatul acesteia nu au obiectat față de calificarea reținută, dar și de faptul că, instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Instanța menționează că potrivit § 43 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 9 martie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 364¹ din Codul de procedură penală (*judicata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*), se susține că examinarea cauzei penale în procedură simplificată reprezintă un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale.

Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea *Scoppola v. Italia* (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

2.5. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriile în speță sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

Subsecvent, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

3.1. *Inculpatul Bolganschi Iulian*, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriile întocmite, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală a declarat că îl cunoaște pe partea vătămată, cu care se afla în relații de prietenie, după care a afirmat că la data de 10 noiembrie 2019, aproximativ de la orele 4 și 00 min. până la 5 și 30 min., era la discoteca „Ovico” din sect. Buiucani, pe str. Ion Creangă, 1, când telefonul său mobil s-a descărcat și a luat telefonul de la Bordeian Andrei, dar nu știe cum a făcut, însă telefonul nu i l-a dat, argumentând că telefonul era cu parolă și pe partea vătămată nu l-a găsit. Concomitent, a recunoscut că a luat telefonul ca să-l lase pentru sine.

La întrebările instanței a precizat că era în stare de ebrietate, iar telefonul peste câteva zile l-a vândut, dar când a venit poliția, a mers și a luat telefonul, pe care l-a restituit părții vătămate, ultimul care nu are prezenții, însă nu și-a putut retrage cererea (f.d.135).

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:

4.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a

procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

De asemenea, instanța subliniază că potrivit art. 391 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, o sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă persoana nu a atins vârsta pentru tragere la răspundere penală.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Bolganschi Iulian, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit (f.d.54,60,66-71).

4.2. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

4.3. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.4. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Bolganschi Iulian își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- *declarațiile părții vătămate Andrei Bordian*, potrivit cărora la 9 noiembrie 2019, împreună cu prietenul său Cauia Nicolae, aproximativ pe la orele 22 și 30 min., s-au pornit la discoteca „Ovico”, din sectorul Buiucani, mun. Chișinău. Acolo a ajuns aproximativ pe la ora 23 și 00 min., după care s-au așezat la masă, au comandat băuturi alcoolice și au servit până aproximativ la ora 5 și 15 min.. Atunci s-a închis și localul „Ovico”, iar după ce s-a închis localul, ultimul împreună cu prietenul său Nicolae au plecat până la un magazin „Olympiacos”, amplasat pe str. Ion Creangă 2, mun. Chișinău, care lucrează 24/24, pentru a-l servi cu o cafea. Au intrat în magazin au luat câte o cafea și au ieșit afară pentru a o servi. Și-au aprins câte o țigară și purtau o discuție cu Nicolae. În timpul acesta de ei s-a apropiat o persoană de gen masculin în stare de ebrietate care avea următoarele semnalmente: statură mijlocie, corpolență slabă, frezat scurt, părul de culoare blond, pe mâna dreaptă avea un inel de culoare galbenă, îmbrăcat în șorț de culoare albaștri, adidași de culoare negri, pulover de culoare negru, care dacă îl va vedea, îl va putea recunoaște. Această persoană era de unul singur și a cerut de la acesta telefonul mobil de model „Samsung A70”, de culoare negru, în care era activă cartela SIM nr: *****, la preț de 11000 lei, pentru a da comandă de un taxi, cu ce el a fost de acord. A scos telefonul din buzunar și i l-a dat. Atunci persoana respectivă a pus telefonul la ureche și din câte el a auzit, ultimul vorbea cu operatorul la taxi. În timp ce vorbea la telefon tot se îndepărta de ei până la un moment dat când s-a dat după o clădire și ei au stat așa timp de o minută, iar văzând că ultimul nu vine s-au dus să vadă ce face el acolo. Când a ajuns după clădire el nu se mai afla acolo. După care el a început să-l caute printre clădiri, dar așa și nu a dat de el. Văzând că nu îl găseau, au venit în fața magazinului „Olympiacos”, s-au apropiat de vânzătorul care se afla acolo și l-a întrebat unde se află sectorul de poliție, acesta le-a explicat cum pot să ajungă. A ieșit afară și acolo se afla directorul localului „Ovico”. De el a întrebat dacă lucrează camerele video în local, deoarece pe persoana dată a văzut-o și în local. Acesta i-a comunicat că camerele lucrează și l-a întrebat ce sa întâmplat. La care i-a comunicat tot ce sa întâmplat și cum arăta persoana dată. Atunci directorul localului a zis că persoana dată se numește Iulian și i-a zis că mai are probleme cu poliția. După aceasta el cu Nicolae, s-au deplasat la poliție pentru a depune o plângere. Astfel i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil (f.d.16);

- *declarațiile martorului Nicolae Cauia*, potrivit cărora la 9 noiembrie 2019 împreună cu prietenul său Bordian Andrei, aproximativ pe la orele 22 și 30 min., s-au pornit la discoteca „Ovico”, din sectorul Buiucani, în mun. Chișinău. Acolo au ajuns aproximativ pe la ora 23 și 00 min., după care s-au așezat la masă, au comandat băuturi alcoolice și au servit până aproximativ la ora 5 și 15 min. Atunci s-a închis și localul „Ovico”. După ce s-a închis localul, el împreună cu prietenul său Andrei au plecat până la un magazin „Olympiacos” amplasat pe str. Ion Creangă 2, mun. Chișinău care lucrează 24/24, pentru a servi o cafea. Au intrat în magazin au procurat câte o cafea și au ieșit afară pentru a o servi. Și-au aprins câte o țigară și vorbea cu Andrei. În timpul acesta de ei s-a apropiat o persoană de gen masculin în stare de ebrietate care avea următoarele semnalmente: statură mijlocie, corpolență slabă, frezat scurt, părul de culoare blond, pe mâna dreaptă avea un inel de culoare galbenă, îmbrăcat în șorț de culoare albaștri, adidași de culoare negri, pulover de culoare negru, iar dacă îl va vedea îl va putea recunoaște. Această persoană era de una singură a cerut telefonul mobil de la Andrei, acesta i l-a dat și ultimul a început a vorbi. În

timp ce vorbea se depărată de ei și s-a dat după o clădire. Ei au stat așa timp de o minută, văzând că nu vine s-au dus să vadă ce face el acolo. Când au ajuns după clădire el nu se mai afla acolo, iar după asta au început a-l căuta printre clădiri dar așa și nu au dat de el. Văzând că nu îl găseau au venit în fața magazinului „Olympiacos”, s-au apropiat de vânzătorul care se afla acolo și l-au întrebat unde se află sectorul de poliție, acesta i-a explicat cum puteau ajunge la sectorul de poliție. După aceasta, el cu Andrei s-au pornit la poliție pentru a depune o plângere (f.d.20);

- *declarațiile martorului Bolganschi Ioana*, potrivit cărora în anul 2018, s-a căsătorit cu Bolganschi Iulian, însă deoarece căsătoria la ei nu a mers, la 17 iulie 2019 a divorțat de el, dar continuau să locuiască împreună și din câte își aduce aminte, la 10 noiembrie 2019, aproximativ pe la ora 6 și 00 min. dimineața, fostul soț Bolganschi Iulian, cu care locuiau împreună a venit acasă în stare de ebrietate și avea un telefon mobil în mână. Acesta s-a culcat, iar telefonul mobil l-a aruncat pe podea. Telefonul din câte își aduce aminte, era de model „Samsung A70” care se afla într-o husă de culoare neagră. Ea l-a întrebat de unde are telefonul, la care acesta a răspuns că nu ține minte, însă ulterior a zis că l-a găsit în taxi în timp ce venea acasă. A doua zi s-a trezit pe la ora 11 și 00 min. și i-a comunicat că are nevoie de bani urgent, deoarece nu are buletin la el, rugând-o pe ea ca să vândă telefonul cu buletinul său. El a plecat la piața de lângă Gara de Nord, a intrat într-un magazin cu buletinul ei și poate să arate unde se află magazinul. Ea a stat afară, după care acesta a ieșit cu banii, s-a urcat în taxi și a plecat. Ulterior, ea a intrat în magazin și a cerut buletinul său, vânzătorul i l-a dat, dar înainte de aceasta l-a pus lângă telefon și l-a fotografiat. Din banii pe care Iulian i-a primit, invocă nu i-a dat nici un leu. Ea a plecat acasă, iar el a plecat în altă parte, deoarece îl căuta poliția. Despre faptul că telefonul a fost sustras, a aflat la poliție, iar înainte de aceasta, ea nu a cunoscut despre acest fapt, deoarece a avut încredere în el și în ceea ce acesta a zis (f.d.22);

- *declarațiile martorului Vadim Burbulea*, potrivit cărora acesta activează neoficial în calitate de vânzător la ghereta nr. 62, amplasată pe str. Calea Moșilor 4 din mun. Chișinău, iar genul de activitate este reparația telefoanelor mobile și vânzarea accesoriilor. Astfel, la 10 noiembrie 2019, aproximativ la ora 15 și 21 min., la ghereta la care activează s-au apropiat două persoane una de gen masculin, iar alta de gen feminin. Persoana de gen masculin avea înălțimea 180 cm, corpulentă salbă, frezat scurt și dacă îl va vedea îl va putea recunoaște. Acest bărbat a zis că dorește să vândă un telefon mobil de model „Samsung A70”, el s-a uitat la telefon ce reprezintă, după care l-a întrebat dacă nu este furat la care acesta i-a zis că nu, mai mult ca atât i-a comunicat că poate să prezinte și cutia telefonului, la ce i-a răspuns că îi poate oferi suma de 3000 lei și acesta a fost de acord. I-a cerut buletinul, la care bărbatul i-a zis doamnei ca să dea buletinul ei. El a luat buletinul, i-a făcut o poză pe o parte și pe alta, acesta aparținând lui Bolganschi Ioana, după care i-a dat banii și au plecat. Ulterior, la 27 noiembrie 2019, a fost telefonat de colegul de muncă pe nume Mihai și a întrebat dacă a procurat un telefon mobil de model „Samsung A70”, deoarece se află colaboratorii de poliție care zic că este sustras. El i-a comunicat că așa telefon a procurat, ulterior s-a prezentat la poliție împreună cu telefonul mobil, însă despre faptul că a fost sustras telefonul, nu a cunoscut și dorește ca să fie recunoscut în calitate de parte civilă, deoarece a suferit un prejudiciu în sumă de 3000 lei (f.d.24).

Mijloacele de probă sub formă de înscrisuri administrate în faza de urmărire penală, precum :

- *procesul verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 10 noiembrie 2019*, prin care Bordian Andrei solicită tragerea la răspundere penală a persoanei necunoscute de gen masculin, care la 10 noiembrie 2019, aproximativ la ora 5 și 30 min., sub pretextul efectuării unui apel telefonic, a însușit de la el telefonul mobil de model

„Samsung A70” la preț de 11 000 lei, în care se afla cartela SIM *****, cauzându-i un prejudiciu material considerabil (f.d.6);

- *procesul verbal de ridicare din 27 noiembrie 2019*, prin care de la martorul Burbulea Vadim a fost ridicat telefonul mobil de model „Samsung A70”, cu numărul de IMEI-1: *****și IMEI-2:*****, care anterior a fost sustras de la partea vătămată Bordian Andrei (f.d. 29);

- *procesul verbal de examinare a obiectului din 27 noiembrie 2019*, cu planșa fotografică anexă, prin care a fost cercetat un telefon mobil de model „Samsung A70”, cu numărul de IME-1: *****, de culoare neagră, care la 27 noiembrie 2019 a fost ridicat de la Burbulea Vadim, fără careva semne de deteriorare sau zgârieturi (f.d.30-31);

- *procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 27 noiembrie 2019*, cu anexă foto, conform căruia martorul Burbulea Vadim a recunoscut persoana din fotografia cu nr. 2 (*Bolganschi Iulian*), ca fiind persoana de la care a cumpărat telefonul mobil de model „Samsung A70” în valoare de 3000 lei, după semnalmente: frezură, aspectul exterior al feței (f.d.36-38);

- *procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 27 noiembrie 2019*, la care este anexată planșa fotografică, conform căruia partea vătămată Bordian Andrei a recunoscut persoana din fotografia cu nr. 2 (*Bolganschi Iulian*), ca fiind persoana care sub pretextul efectuării unui apel telefonic, a însușit de la el telefonul mobil de model „Samsung A 70” la preț de 11000 lei, în care se afla cartela SIM *****, după următoarele semnalmente: frezură și aspectul exterior al feței (f.d.39-41);

- *procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 27 noiembrie 2019*, cu anexă foto, conform căruia martorul Cauia Nicolae a recunoscut persoana din fotografia cu nr. 3 (*Bolganschi Iulian*), ca fiind persoana, care sub pretextul efectuării unui apel telefonic, a însușit de la partea vătămată Bordian Andrei telefonul mobil de model „Samsung A70” la preț de 11000 lei, după următoarele semnalmente: frezură, aspectul exterior al feței, forma ochilor, a nasului și a gurii (f.d.42-44).

Corpuri delictive:

- *un telefon mobil de model „Samsung A70”*, cu numărul de IMEI-1: *****și IMEI-2: *****, de culoare neagră, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Vadim Ropot din 27 noiembrie 2019, restituit spre păstrare părții vătămate în baza cererii sale, conform ordonanței și recipisei din aceeași dată (f.d.33-35).

4.5. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

4.6. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului întocmit, acțiunile lui Iulian Bolganschi au fost încadrate în baza art. 190 alin.(1) din Codul penal, iar infracțiunea a fost comisă la 10 noiembrie 2019.

Instanța remarcă că articolul 190 alin. (1) din Codul penal, atât la momentul comiterii fiecărei infracțiuni, cât și în prezent stabilește răspunderea penală pentru dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (*în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic*) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, care a produs daune considerabile.

Subsecvent, instanța reține că Curtea Constituțională prin decizia sa nr. 126 din 15 noiembrie 2018 admite că prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) din Codul penal a fost detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul eliminării interpretării extensive defavorabile, argument care denotă că nu a fost urmărit scopul excluderii infracțiunii prevăzute în redacția veche, ci doar consolidarea acesteia (§§ 20, 23-25 din Decizia CC nr. 126/2018).

De asemenea, Curtea concretizează că ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze, să clarifice și să înlăture dubiile referitoare la aplicarea articolului 190 din Codul penal, iar în acest context, și Curtea Europeană a menționat că va exista întotdeauna un element de incertitudine cu privire la sensul unei noi dispoziții legale până când va fi interpretat și aplicat de instanțele naționale (a se vedea *Perinçek v. Elveția*, 15 octombrie 2015 [MC], §§ 135, 138; *Jobe v. Regatul Unit* (dec.), 14 iunie 2011; *Dmitriyevskiy v. Rusia*, 3 octombrie 2017, § 82).

4.7. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

4.8. Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, acțiunile căruia instanța le încadrează în acest caz de învinuire, în conformitate cu prevederile articolului 190 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele – „*dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile*”.

4.9. Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Iulian Bolganschi în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, instanța conchide că apreciind probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a ajuns la concluzia prezenței faptului infracțiunii în acest caz și al vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, încadrând juridic corect acțiunile acestuia în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal.

4.10. Astfel, instanța precizează că fapta infracțiunii se demonstrează indubitabil prin declarațiile părții vătămate, care aproape identic susținut prin declarațiile martorului Nicolae Cauia, în primul aspect indică direct la persoana inculpatului, pe care ulterior ambii l-au recunoscut, în cadrul acțiunii de urmărire penală – prezentarea spre recunoaștere după fotografie, iar privind momentul comiterii infracțiunii relatează în detaliu ambii despre faptul că inculpatul a solicitat telefonul de model „Samsung A70”, pentru a efectua un apel telefonic.

Aceștia au mai explicat identic că ulterior inculpatul a dispărut cu bunul dobândit ilicit, în spatele unor imobile și s-a eschivat dispunând astfel de bunul sustras, iar în acest mod instanța reține și vinovăția inculpatului la comiterea infracțiunii, fiind cert scopul acestuia de a dobândi bunul și a dispune de acesta, pentru care a comis acțiuni directe, solicitând inițial bunul, ulterior îndepărtându-se la o distanță favorabilă și camuflând acțiunile sale în contextul unei solicitări de folosire temporară a telefonului mobil, care denotă caracterul evident dolosiv al acțiunilor sale și expunerea unei fapte mincinoase, alterându-i așadar încrederea victimei.

4.11. Circumstanțele enumerate se confirmă și prin declarațiile martorului Ioana Bolganschi, care relevă faptul că în dimineața zilei dobândirii ilicite a telefonului mobil, soțul ei, adică inculpatul a venit acasă, având acest telefon mobil, după care a rugat-o să îl vândă la un magazin, cimentând astfel caracterul veridic al versiunii înaintate de partea vătămată.

Mai mult ca atât, același martor relevă că s-a deplasat cu inculpatul, au înstrăinat acest telefon mobil, utilizând actul său de identitate, iar remunerația a fost obținută nemijlocit de Iulian Bolganschi, care s-a eschivat ulterior, demonstrând astfel scopul de cupiditate al inculpatului.

4.12. În concordanță cu cele expuse de Ioana Bolganschi, martorul Vadim Burbulea a confirmat integral versiunea acesteia și a susținut că într - adevăr la 10 noiembrie 2019, aproximativ la ora 15 și 21 min., la ghereta la care activează s-au apropiat două persoane una de gen masculin, iar alta de gen feminin, ulterior în cadrul acțiunii de urmărire penală, acesta a și recunoscut persoana dată ca fiind inculpatul Bolganschi Iulian.

La fel, acesta a confirmat că inculpatul a înstrăinat bunul dat, obținând un profit financiar în cuantum de 3000 lei, iar în camuflarea caracterului ilicit al acțiunilor sale, a utilizat buletinul de identitate al martorei Ioana Bolganschi, pe care acesta l-a pozat.

4.13. În consecutivitatea acestor evenimente, veridicitatea acestora se mai confirmă prin actul de ridicare a telefonului mobil sustras de la martorul Vadim Burbulea, examinat ulterior în cadrul cauzei penale și restituit spre păstrare, în baza cererii, către victima Andrei Bordian.

4.14. Instanța precizează că circumstanțele cazului incriminat, după cum au fost apreciate de instanță în baza probelor enumerate anterior, sunt descrise amănunțit de către inculpat și corespund integral celor analizate și constatate de instanță, semn care atribuie poziției inculpatului un caracter veridic a celor declarate, iar prin urmare se confirmă fapta infracțiunii de care a fost acuzat, cât și comiterea sa cu vinovăție de către Iulian Bolganschi.

Astfel, inculpatul, acceptând să ofere declarații în ședință de judecată, a confirmat integral cele descrise *supra* prin argumente plauzibile și detaliate, despre modalitatea comiterii faptei, fără să fie înregistrate anumite inadvertențe în declarații, ba mai mult acesta indică aproape identic depozițiilor expuse de părțile vătămate, chiar dacă atestă trăsături subiective, prin care încearcă să-și motiveze acțiunile sale ca fiind cauzate de starea de ebrietate, apreciate de instanță ca fiind lipsite de argumente plauzibile în acest sens.

4.15. În același context, instanța opinează că declarațiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependență de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanțe, însă în esență informația obținută este aceeași și nu afectează probatoriul în cauza penală, iar în consecință, instanța consideră drept veridică informația furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitorii și coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz de inculpat, apreciată în cumul cu alte mijloace de probă.

Mai mult, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează și se susțin reciproc cu alte mijloace de probă administrate în procesul penal, relevante în acest sens și care demonstrează comiterea faptelor infracționale cu vinovăție.

4.16. Mai mult ca atât, instanța statuează că doar inculpatul care a comis cu adevărat o faptă infracțională sau un martor ocular, precum Cauia Nicolae și partea vătămată, pot explica în detaliu evenimentele unei fapte infracționale comise, or numai aceștia cunosc cel mai corect și mai adevărat circumstanțele cazului, iar în contextul unor declarații veridice, coroborate în ansamblu cu alte mijloace de probă, care se susțin reciproc, denotă existența cu certitudine a faptelor infracțiunii, conform celor expuse de Iulian Bolganschi și exemplificate în actul de învinuire.

4.17. ***Cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Iulian Bolganschi la răspundere penală***, conform încadrării juridice în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată consideră necesar ca inculpatul Iulian Bolganschi să fie condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, conform actelor de învinuire, reieșind din considerentele enumerate *infra*, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Iulian Bolganschi a comis infracțiunea incriminată, conform relatărilor susținute *supra*.

4.18. În acest mod, instanța constată că în contextul infracțiunii, inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu

privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar acțiunea adiacentă fiind exprimată în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (*în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic*) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

De asemenea, *obiectul juridic secundar* al escrocheriei în spețe, îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic, alterate prin manoperele frauduloase ale inculpatului.

Obiectul material al infracțiunilor în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, în spețe existând în telefonul mobil dobândit ilicit.

4.19. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui C Iulian Bolganschi, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (*în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic*) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în echivalentul unui quantum bănesc, manifestă un caracter considerabil pentru partea vătămată, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probe administrate la faza de urmărire penală, descrise anterior.

Cu referire la prejudiciul considerabil, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, din materialele dosarului penal, în cumul cu alte circumstanțe, precum declarația personală a părții vătămate, inclusiv în cadrul actului de sesizare, dar și audierii acestuia cu privire la considerabilitatea bunurilor sustrase, nemodificate pe parcursul procesului penal, importanța bunului sustras pentru el, care este de uz casnic, important și necesar în activitatea zilnică a sa, depășește inclusiv limita unui salariu mediu pe economie la data comiterii faptei, iar ultimul fiind neangajat în câmpul muncii sau angajat la munci neoficiale în timpul comiterii infracțiunii, în ansamblu confirmă trăsăturile considerabile ale prejudiciului cauzat.

Instanța mai reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

La cazul dedus judecății acest fapt se dovedește prin declarațiile martorilor Ioana Bolganschi și Vadim Burbulea, precum și prooesul verbal de ridicare a bunului, care indică direct la modul în care a dispus de bunurile dobândite inculpatul, probe ce coroborează între ele și stabilesc în acțiunile lui Iulian Bolganschi obținerii unui profit financiar.

Totodată, inducerea în eroare a părților vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv a inculpatului, impune instanței ideea că în toate 3 cazuri, în mod similar, consimțământul victimei a fost viciat la momentul transmiterii bunului prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii, care i-a creat victimei o reprezentare falsă a realității.

Mai exact, inculpatul a solicitat victimei să-i transmită telefonul mobil personal, abuzând de încrederea acordată și invocând un pretext fals manifestat printr-o pretinsă necesitate de efectuare a unui apel telefonic.

Astfel, în rezultatul solicitării inculpatului, partea vătămată fiind sigură de bunele intenții ale acestuia pentru a solicita un taxi, dar și de faptul transmiterii sub posesie temporară a bunului sustras, a remis inculpatului bunul său, iar ultimul folosindu-se de momentul de neatenție al acestora, a părăsit locul comiterii infracțiunii cu telefonul mobil dobândit ilegal și s-a deplasat într-o direcție necunoscută, ca ulterior să întrăneze cu titlu oneros obiectul sustras.

La caz, circumstanțele de fapt privind fapta prejudiciabilă comisă și condițiile acesteia sunt confirmate exclusiv de inculpat atât în ședința de judecată, iar astfel, instanța conchide că inculpatul a oferit declarații similare după conținut, care nu afectează probatoriul pe marginea cauzei penale și confirmă circumstanțele de fapt pentru care este învinuit.

Mai mult ca atât, instanța consideră că inculpatul Iulian Bolganschi, conștientizând consecințele recunoașterii vinovăției, nu a deviat substanțial de la cele expuse și astfel consolidează veridicitatea declarațiilor sale, oferindu-le încredere.

4.20. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Iulian Bolganschi.

Instanța de judecată reține faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția sa în ședința de judecată, oferind detalii despre modul dobândirii ilicite a bunurilor, declarații care sunt apreciate ca veridice din motivul coroborării acestora cu alte mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale privind modul, timpul și locul comiterii infracțiunii, dar și din lipsa oricăror discrepanțe semnificative dintre acestea.

Concomitent, instanța a constatat prezența semnului obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului Iulian Bolganschi de a beneficia de bunul sustras, de a-l trece în posesia sa și a altor persoane, neavând intenția folosirii temporare a bunurilor, dovadă fiind înstrăinarea bunului dar, chiar dacă a fost restituit ulterior proprietarului de drept, însă prin acțiunile nemijlocite ale organului de urmărire penală.

În subsidiar, instanța atestă că inclusiv o cerință privind folosirea temporară a unui bun tot urmează a fi motivată prin anumite circumstanțe obiective, care în speță nu se regăsesc.

În consecință, sub incidența legii penale au intrat doar acele încălcări care au demonstrat cu certitudine rea-voința și fraudă din partea inculpatului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate prin declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, ale martorilor, cât și prin mijloacele materiale de probă anexate la materialele cauzei penale.

4.21. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La caz, instanța atestă că inculpatul Iulian Bolganschi a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (f.d.45) și este născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru sau a medicului narcolog (f.d.121-122) și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

4.22. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului Iulian Bolganschi în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal pentru cazul pendinte, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Iulian Bolganschi la răspundere penală.

Cu privire la pedeapsă.

5.1. De către acuzatorul de stat Marina Copeciu, în debaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Iulian Bolganschi vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, prin prisma art. 364¹ din Codul de procedură penală, fără a fi însă cumulate alte pedepse stabilite anterior în privința acestuia.

5.2. Apărătorul Iurie Sidlețchi, care acționează în interesele inculpatului Iulian Bolganschi, în debaterile judiciare a solicitat instanței aplicarea prin prisma art. 364¹ din Codul de procedură penală a unei sancțiuni la limita minimă aplicabilă.

5.3. Inculpatul Iulian Bolganschi, în cadrul ultimului cuvânt a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde în privința sa.

5.4. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

5.5. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

5.6. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contrăcarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

5.7. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Iulian Bolganschi face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

5.8. Totodată, instanța de judecată reține că Iulian Bolganschi a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal și în prezența circumstanței agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal – *”săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză”*.

În argumentare, instanța concretizează că anterior inculpatul Iulian Bolganschi a fost condamnat prin sentințele din 15 iulie 2016, din 13 septembrie 2017, din 23 noiembrie 2018, din 28 ianuarie 2019, din 28 iulie 2021 și din 18 august 2021, pentru comiterea mai multor infracțiuni în toate cazurile, pentru săvârșirea faptelor infracționale orientate împotriva relațiilor sociale cu privire la posesia bunurilor altor persoane și chiar unele pentru infracțiuni similare.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Iulian Bolganschi de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

5.9. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 190 alin. (1) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

5.10. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului a fost violat dreptul persoanei la protecția proprietății sale și libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziții.

5.11. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, în privința căreia apărătorul nu a obiectat esențial, însă a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului.

Totodată, instanța concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală se modifică pentru pedeapsa cu închisoarea de la limita minimă de 3 luni (*reieșind din prevederile generale stipulate la art. 70 alin. (2) din Codul penal*) până la limita maximă de 2 ani de închisoare.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii pe un termen de 1 an, pentru fapta comisă, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

5.12. Totodată, pedeapsa aplicată în quantum mai aproape de limita maximă a sancțiunii, contrar solicitării procurorului, este motivată prin raportare la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul său, dar și luând în considerație faptul că inculpatul a desfășurat o activitate infracțională în timp, cu aspect de profesie sau îndeletnicire, ce permit instanței de a concluziona și faptul că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate.

Or, inculpatul Iulian Bolganschi nu este la primul conflict cu legea penală, acesta nu a sesizat gravitatea faptelor comise și nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea

penală, a continuat activitatea criminală și nu s-a integrat în societate, aspecte care reprezintă o circumstanță agravantă a comiterii infracțiunii.

5.13. În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5.14. De asemenea, instanța precizează că potrivit informației reținute în cauza penală, inculpatul Iulian Bolganschi la moment execută pedeapsa penală cu închisoare, în temeiul sentinței din 23 noiembrie 2018, restul pedepsei neexecutate fiind adăugat la pedeapsa stabilită prin sentința din 28 iulie 2021, la moment definitivă.

În acest context, potrivit art. 84 alin. (4) din Codul penal, având în vedere că infracțiunea a fost comisă la 10 noiembrie 2019, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință, cu închisoare pe termen de 1 an, prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 iulie 2021, cu închisoare pe un termen de 5 ani, care a devenit definitivă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 noiembrie 2021 și prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 august 2021, cu închisoare pe un termen de 2 ani, care a devenit definitivă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2022, va stabili lui Iulian Bolganschi o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar termenul executării pedepsei se va calcula din momentul pronunțării prezentei sentințe, cu includerea în termenul de ispășire și perioada de timp executată deja în baza sentințelor din 28 iulie 2021 și din 18 august 2021.

Cu privire la măsura preventivă.

6.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

6.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul și apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

6.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în contextul examinării chestiunii privind măsura preventivă, instanța de judecată atestă faptul că actualmente Bolganschi Iulian execută pedeapsa cu închisoare stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 iulie 2021, pedeapsă care a fost cumulată în temeiul art.84 alin. (4) din Codul penal la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință și având în vedere aceste circumstanțe, inclusiv prin prisma dispunerii calculării termenului din momentul pronunțării prezentei sentințe, instanța de judecată reține că nu mai este necesară și nici argumentată aplicarea vreunei măsuri preventive, atât timp cât persoana execută deja o pedeapsă definitivă cu închisoare.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

7.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

7.2. Referitor la corpurile delict, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Vadim Ropot din 27 noiembrie 2019 (f.d.32), a fost recunoscut în calitate de corp delict un telefon mobil de model „Samsung A70”, cu numărul de IMEI-1: *****și IMEI-2: *****, care a fost restituit spre păstrare părții vătămate în baza cererii sale, conform ordonanței și recipisei din aceeași dată (f.d.33-35).

7.3. Instanța statuează cu referire la corpurile delictive că potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

În acest caz, *bani* și alte valori dobândite pe cale criminală sau *asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului* sau, după caz, se trec în venitul statului și *celelalte obiecte se predau proprietarilor legali*, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului.

7.4. Respectiv, reieșind din faptul că din corpul delict nominalizat *supra*, manifestat printr-un telefon mobil de model „Samsung A70”, cu numărul de IMEI-1: *****și IMEI-2: *****, în privința căruia au fost îndreptate acțiunile criminale și a constituit obiectul material al infracțiunii, prezintă o valoare pentru persoana interesat, adică pentru partea vătămată Andrei Bordian, care a depus o cerere de restituire a bunului și i-a fost transmis spre păstrare, dovedind dreptul de posesie legală asupra acestuia, instanța de judecată consideră rezonabil de a dispune restituirea acestuia părții vătămate Andrei Bordian, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

8.1. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că din conținutul rechizitoriului pe cauza penală de învinuire a inculpatului Iulian Bolganschi și în debateri judiciare, procurorul nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești.

Cu privire la acțiunea civilă.

9.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului întocmit și în contextul debaterilor judiciare, acuzarea de stat, partea vătămată, inculpatul, dar și apărătorul inculpatului nu s-au expus în privința acțiunilor civile.

9.2. Instanța concretizează că în cadrul ședințelor de judecată, partea civilă Andrei Bordian nu s-a prezentat în pofida înștiințărilor legale și pe parcursul procesului penal nu a înaintat o cerere de chemare în judecată, la fel acționând și martorul Vadim Burbulea, însă prin prezenta sentință a fost dispus restituirea obiectului sustras către partea vătămată, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

9.3. În acest context, instanța conchide că în privința părților civile care nu au depus o acțiune civilă în formă scrisă, le sunt aplicabile prevederile art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală care indică că persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum și persoana a cărei acțiune civilă a rămas nesoluționată, au dreptul de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

Astfel, instanța explică că părțile civile Andrei Bordian și Vadim Burbulea vor fi în drept să înainteze o acțiune civilă separat, în ordinea procedurii civile.

În conformitate cu prevederile articolelor 72, 84 alin. (4) din Codul penal și articolelor 162, 221, 340, 364¹, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

hotărăște:

OSe recunoaște vinovat **Bolganschi Iulian** ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, se condamnă, iar cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) din Codul de

procedură penală i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

Potrivit art. 84 alin. (4) din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință, prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 iulie 2021 și prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 august 2021, i se stabilește lui Iulian Bolganschi o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se va calcula din momentul pronunțării sentinței, cu includerea în termenul de ispășire și perioada de timp executată deja în baza sentințelor Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 iulie 2021 și din 18 august 2021.

Măsura preventivă în privința lui Bolganschi Iulian ***** nu a fost aplicată în faza judecării cauzei penale.

Corpul delict: un telefon mobil de model „Samsung A70”, cu numărul de IMEI-1: *****și IMEI-2: *****, care se păstrează la partea vătămată Andrei Bordian, se restituie acestuia după rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătorei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător

Stella Bleșceaga